

Warszawa, dnia 7 października 2015 r.

L.dz. SD-0064-0018(3)/15
Sygn. akt KSD/21/15

Decyzja Nr 20/15

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r. poz. 1946), po rozpatrzeniu w dniu 07.10.2015 r. odwołania Pana _____ z dnia 6 lipca 2015 r. od decyzji OSD Dolnośląskiej OIIB nr 1/2015 z dnia 2 czerwca 2015 r., Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

**uchyla zaskarżoną decyzję w całości
i w tym samym zakresie umarza postępowanie przed organem I instancji.**

UZASADNIENIE

Pan _____ posiada uprawnienia budowlane z dnia 28 grudnia 2011 r. nr 652/01/DUW do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej i jest członkiem Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr ewidencyjny _____

Pismem z dnia 6 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, Sekcja Wykonywania Orzeczeń i Windykacji Należności Sądowych powiadomił Dolnośląską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa o prawomocnym orzeczeniu wobec Pana _____ zakazu wykonywania funkcji inspektora nadzoru inwestorskiego na cały kraj przez okres 2 lat licząc od daty prawomocności wyroku, tj. od 17 września 2014 r. do 17 września 2016 r.

Wnioskiem z dnia 20 stycznia 2015 r. OROZ Dolnośląskiej OIIB wniósł o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej Pana _____, któremu zarzucił, że w dniu 6 listopada 2012 r. w Wałbrzychu pełniąc samodzielną funkcję techniczną w budownictwie – inspektora nadzoru inwestorskiego nad pracami remontowymi wykonywanymi w budynku przy ul. _____ w _____, po uprzednim żądaniu w dniu 26 października 2012 r. od wykonawcy tych prac _____ korzyści majątkowej w kwocie 15000 zł. przyjął od niego korzyść majątkową w kwocie 5000 zł w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie prawa polegające na odbiorze końcowym robót wykonanych niezgodnie z uzyskanym pozwoleniem na budowę _____

tj., wyburzenia przybudówki, zmiany w przebiegu sieci drenażowej oraz zmiany okien i parapetów drewnianych na PCV, wymagających uzyskania zamiennego pozwolenia na budowę.

Wskazał dalej, że Pan ..... został uznany za winnego popełnienia powyższego czynu (art. 228 § 1 kodeksu karnego) i z tego tytułu ukarany został karą 8 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszoną na okres 2 lat próby. Poza tym Sąd Rejonowy w Wałbrzychu orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu wykonywania samodzielnej funkcji inspektora nadzoru inwestorskiego na okres 2 lat.

W ocenie OROZ fakt prawomocnego skazania za czyn bezpośrednio związany z wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie (inspektora nadzoru inwestorskiego) wypełnia przesłankę odpowiedzialności zawodowej w budownictwie określoną w art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego. Według tego przepisu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie podlegają osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, które zostały ukarane w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Pismem z dnia 29 stycznia 2015 r. OSD Dolnośląskiej OIIB wezwał Pana ..... do ustosunkowania się do złożonego wniosku o ukaranie oraz do złożenia wniosków dowodowych przesyłając kopię wniosku o ukaranie.

W piśmie z dnia 23 lutego 2015 r. Pan ..... wniósł do OSD o przekazanie sprawy rzecznikowi w celu uzupełnienia postępowania wyjaśniającego. Wskazał, że OROZ sprowadził postępowanie wyjaśniające do pozyskania odpisów wyroków wydanych w jego sprawie. Nie zawiadomił Obwinionego o wszczęciu postępowania. Natomiast w piśmie z dnia 2 kwietnia 2015 r. wniósł o przesłuchanie w charakterze świadka Pana ..... na okoliczność wykazania, kiedy organ nadzoru budowlanego powziął wiadomość o popełnieniu czynu powodującego jego odpowiedzialność zawodową, od której to daty zaczyna biec termin przedawnienia.

Postanowieniem nr 4/2015 z dnia 23 kwietnia 2015 r. OSD Dolnośląskiej OIIB na podstawie art. 78 § 1 K.p.a. odmówił przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka Pana ..... Wskazał, że przesłanką odpowiedzialności jest sam fakt ukarania w związku z wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie. Wyjaśnił, że wydany w sprawie wyrok stał się prawomocny od dnia 17 września 2014 r. a Sąd Rejonowy poinformował PINB w Wałbrzychu o tym fakcie pismem z dnia 6 listopada 2014 r. Wniosek o ukaranie wpłynął natomiast do OSD w dniu 21 stycznia 2015 r. Nie upłynęło zatem 6 miesięcy od powzięcia wiadomości o ukaraniu przez organ nadzoru budowlanego.

Decyzją nr 1/2015 z dnia 2 czerwca 2015 r. OSD Dolnośląskiej OIIB uznał Pana ..... winnym zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w związku z wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie inspektora nadzoru inwestorskiego zażądał i przyjął korzyść majątkową, za co został ukarany wyrokiem przez sąd karny. Za popełnienie powyższego czynu OSD orzekł karę upomnienia z jednoczesnym nałożeniem obowiązku złożenia w terminie do dnia 17 września 2016 r. egzaminu, o którym mowa w art. 12 ust. 3 Prawa budowlanego.

W uzasadnieniu wskazał, że w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączające wszczęcie postępowania (przedawnienie) oraz, że zebrany w sprawie materiał dowodowy jest

wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy, bez konieczności wyznaczenia rozprawy.

Pan [imię] został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 kwietnia 2014 r. [imię] za przestępstwo z art. 228 § 1 kodeksu karnego. Wyrok ten został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 września 2014 r. w punkcie I części dyspozytywnej w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego wyeliminowano sformułowanie „wykonanych niezgodnie z uzyskanym pozwoleniem na budowę” oraz „wymagających uzyskania zamiennego pozwolenia na budowę”, a w pozostałym zakresie został utrzymany w mocy.

Sąd karny uznał bowiem za udowodnione, że Pan [imię] pełniąc funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego nad pracami remontowymi wykonywanymi w budynku przy ul. [ulica] w [miasto] żądał i przyjął korzyść majątkową od wykonawcy robót w zamian za zachowanie polegające na odbiorze końcowym robót, tj. wyburzenia przebudówki, zmiany w przebiegu sieci drenażowej oraz zmiany okien i parapetów drewnianych na PCV.

O powyższym prawomocnym skazaniu sąd poinformował GUNB, PINB w Wałbrzychu i Dolnośląską OIIB w piśmie z dnia 6 listopada 2014 r. Z chwilą doręczenia tego pisma wszyscy jego adresaci powzięli wiadomość o czynie popełnionym przez Pana [imię] powodującym odpowiedzialność zawodową. Na podstawie tej wiadomości OROZ wszczął postępowanie wyjaśniające i sformułował wniosek o ukaranie na podstawie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego. Wyrok skazujący (według OSD fakt ukarania jest czynem powodującym odpowiedzialność zawodową wg art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego) stał się prawomocny od 17 września 2014 r. a wniosek o ukaranie upłynął w dniu 21 stycznia 2015 r. Nie upłynęło zatem 6 miesięcy, o których mowa w art. 100 Prawa budowlanego.

W dalszej części uzasadnienia OSD przywołał najważniejsze ustalenia zwarte w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego. Wskazał, że Pan [imię] na zlecenie zakładu Gospodarki Mieszkaniowej sp. z o.o. w [miasto] pełnił funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego robót remontowych budynku przy ul. [ulica] w [miasto]. Prace remontowe rozpoczęto w maju 2012 r. We wrześniu 2012 r. Pan [imię] zgłosił zastrzeżenia co do wykonywanych robót i wskazał na konieczność uzyskania pozwolenia na rozbiórkę dobudówki, która zgodnie z projektem miała zostać wyremontowana. Starosta Wałbrzyski wydał decyzję o pozwoleniu na rozbiórkę w dniu 1 października 2012 r. Pan [imię] kwestionował także przebieg drenażu wokół budynku wykonanego w sposób odmienny niż zakładał projekt oraz zamontowanie w oknach piwnicznych remontowanego budynku stolarki PCV zamiast wymaganej przez projekt stolarki drewnianej. Zgłaszając powyższe zastrzeżenia Pan [imię] twierdził, że nie jest możliwe dokonanie odbioru końcowego, którego termin umowy dla wykonawcy ustalono na koniec września 2012 r.

W październiku 2012 r. Pan [imię] w rozmowie z wykonawcą robót uzgodnił, że w zamian za kwotę 15 tysięcy złotych podpisze protokół odbioru końcowego robót a co do prac dodatkowych uzgodniono, że wykonawca przedstawi zawyżone kosztorysy, które inspektor nadzoru inwestorskiego zakwestionuje do oczekiwanej kwoty, tak aby nie budzić podejrzeń.

Po tych uzgodnieniach wykonawca złożył zawiadomienie na policję. Po zatrzymaniu

i aresztowaniu Pana , roboty remontowe zostały zakończone bez konieczności wykonania dodatkowych prac. PINB powiadomiony o zakończeniu robót nie kwestionował przebiegu procesu budowlanego a wojewódzki Konserwator Zabytków po przeprowadzeniu oględzin nie zakwestionował stolarki okiennej, nakazując jedynie obowiązek naklejenia szprosów. Ustalono również, że zmiana przebiegu drenażu konsultowana była z projektantem, który naniósł na mapę zmianę, uznając ją za nieistotną.

OSD przyjął ustalenia sądu karnego, że Pan żądał i przyjął korzyść majątkową pełniąc funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego. Zakończenie robót przez wykonawcę i możliwość otrzymania za nie wynagrodzenia uzależniona była od stanowiska inspektora nadzoru inwestorskiego, to jest zaakceptowania gotowości odbioru robót i jego przeprowadzenia. W ocenie sądu karnego Pan z premedytacją chciał wykorzystać przymusową sytuację wykonawcy robót w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

W ocenie OSD istnieje bezpośredni związek przyczynowy między ukaraniem Pana za żądanie i przyjęcie korzyści majątkowej a wykonywaniem obowiązków inspektora nadzoru inwestorskiego. Tylko bowiem inspektor nadzoru inwestorskiego jest uprawniony i jednocześnie zobowiązany do podejmowania czynności opisanych w art. 25 i 26 Prawa budowlanego i od jego decyzji zależy niejednokrotnie, czy inwestor przyjmie roboty i za nie zapłaci. Pan z niskich pobudek, umyślnie nie spełnił obowiązków inspektora nadzoru inwestorskiego określonych w art. 25 pkt 1 i 3 Prawa budowlanego. Pan działał na szkodę inwestora, nie dopuścił do odbioru wykonanych robót kwestionując prawidłowość ich wykonania, podczas gdy PINB i konserwator zabytków uznali, że wykonane roboty nie stanowią istotnego odstępstwa od projektu, pozwolenia na budowę, przepisów i zasad wiedzy technicznej i nie wymagały robót dodatkowych.

Pismem z dnia 6 lipca 2015 r. pełnomocnik Pana wniósł odwołanie od wydanej decyzji zarzucając naruszenie:

1.1.1) art. 75 § 1 K.p.a. w związku z art. 78 i 7 K.p.a. poprzez odmowę przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka Pana , w sytuacji gdy dowód ten przyczyniłby się do prawidłowego wyjaśnienia powstałych w sprawie wątpliwości związanych z ustaleniem daty powzięcia przez organ nadzoru budowlanego wiadomości o popełnieniu czynu w zakresie przedawnienia wszczęcia postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie.

1.2) art. 77 § 1 i 2 K.p.a. i art. 8 K.p.a. poprzez zaniechanie wszechstronnego wyjaśnienia wszystkich okoliczności zmierzających do ustalenia prawidłowego stanu faktycznego w sprawie a w szczególności ograniczenie czynności dowodowych do pozyskania materiały z akt postępowania karnego prowadzonego przeciwko Skarżącemu,

1.3) art. 96 § 2 Prawa budowlanego poprzez nałożenie kary nieadekwatnej do popełnionego czynu,

1.4) art. 8 K.p.a. poprzez brak wskazania zakresu, z którego ma być przeprowadzany egzamin.

W uzasadnieniu wskazał, że Pan popełnił czyn, którego dotyczy obecne postępowanie w dniu 6 listopada 2012 r. OROZ złożył wniosek o ukaranie dopiero w dniu 21 stycznia 2015 r. czyli po upływie dwóch lat. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie można w sposób jednoznaczny ustalić, kiedy organ nadzoru

budowlanego powziął informację o popełnionym przez Odwołującego czynie w kontekście ewentualnego przedawnienia z art. 100 Prawa budowlanego. Dlatego zasadny był wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka pana _____ na okoliczność wskazania daty, kiedy nadzór budowlany powziął informację o popełnionym czynie przez Pana _____

Odwołujący wskazał, że w sytuacji, kiedy organ podejmuje działania o charakterze opresyjnym (nakładając karę) ma obowiązek przeprowadzić postępowanie w taki sposób, aby nie pozostawiać żadnych wątpliwości co do podjętego rozstrzygnięcia. Materiał dowodowy powinien być kompletny i w sposób jednoznaczny wskazywać przyczyny ukarania. Organ zaniechał wszechstronnego wyjaśnienia wszystkich okoliczności zmierzających do ustalenia prawidłowego stanu faktycznego w sprawie. Działania organu ograniczyły się do oceny czynu Odwołującego w oparciu o otrzymane akta sprawy karnej. Organ nie przeprowadził we własnym zakresie żadnych innych czynności.

Odwołujący wskazał także na nieadekwatność wymierzonej kary do popełnionego czynu, ponieważ Pan _____ nie był dotychczas karany a w postępowaniu karnym sąd zastosował dolegliwy środek karny w postaci zakazu wykonywania funkcji inspektora nadzoru inwestorskiego na okres dwóch lat, który stanowi silny środek wychowawczy.

Podniesiono także, że nie wskazano zakresu egzaminu, który ma zdać Obwiniony, w sytuacji kiedy posiada on następujące uprawnienia budowlane:

- do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej (652/01/DUV),
- do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej (2/DOS/08),
- do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności instalacyjno-sanitarnej (98/DOŚ/05).

Ponadto uprawnienia z grudnia 2001 r. uprawniały do nadzorowania robót budowanych w specjalności drogowo-mostowej i wyburzeniowej.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.),
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r., poz. 1946),
- 3) Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.).

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie jednak z przyczyn innych niż w nim wyrażone.

Należy przypomnieć, że Pan _____ został oskarżony przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu o to, że w dniu 6 listopada 2012 r., w związku z pełnieniem funkcji publicznej inspektora nadzoru inwestorskiego nad pracami

remontowymi wykonywanymi w budynku przy ul. _____ w _____, po
uprzednim żądaniu w dniu 26 października 2012 r. od wykonawcy tych prac _____
korzyści majątkowej w kwocie 15000 zł. przyjął od niego korzyść majątkową
w kwocie 5000 zł w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie prawa polegające na
odbiorze końcowym robót wykonanych niezgodnie z uzyskanym pozwoleniem na budowę
tj., wyburzenia przybudówki, zmiany w przebiegu sieci drenażowej oraz zmiany okien
i parapetów drewnianych na PCV, wymagających uzyskania zamiennego pozwolenia na
budowę, tj. o czyn z art. 228 § 3 kodeksu karnego.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu uznał oskarżonego za winnego popełnienia powyższego
czynu kwalifikując go jednak jako występki z art. 228 § 1 kodeksu karnego.

Według art. 228 § 1 i 3 kodeksu karnego:

§ 1. Kto, w związku z pełnieniem funkcji publicznej, przyjmuje korzyść majątkową
lub osobistą albo jej obietnicę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 3. Kto, w związku z pełnieniem funkcji publicznej, przyjmuje korzyść majątkową
lub osobistą albo jej obietnicę za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa,
podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

W uzasadnieniu zmiany kwalifikacji czynu Sąd wskazał, że nie można uznać
zachowania oskarżonego polegającego na zaakceptowaniu stanu budowy (jakości prac)
i przyjęciu możliwości dokonania odbioru końcowego tychże prac za zachowanie stanowiące
naruszenie przepisów prawa. Wprowadzone bowiem w stosunku do projektu budowlanego
zmiany zostały zaakceptowane przez organy administracyjne. Inspektor nadzoru
budowlanego oraz konserwator zabytków nie wnieśli zastrzeżeń co do tych robót. Ponadto
zachowanie oskarżonego polegające na dopuszczeniu do odbioru końcowego nie miało
bezpośredniego skutku w sferze prawa budowlanego a jedynie skutki w stosunku
cywilnoprawnym pomiędzy wykonawcą a zamawiającym. Stanowisko inspektora nadzoru
inwestorskiego, że nie ma podstaw do odbioru końcowego, opóźniało ten odbiór i odwlekało
w czasie rozliczenie inwestycji, nie było jednak wiążące dla inwestora, który mógł wbrew
stanowisku inspektora nadzoru i tak dokonać odbioru końcowego i zakończyć inwestycję.

OSD w zaskarżonej decyzji uznał Pana _____ winnym zarzucanego
czynu polegającego na tym, że w związku z wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej
w budownictwie inspektora nadzoru inwestorskiego zażądał i przyjął korzyść majątkową, za
co został ukarany wyrokiem przez sąd karny.

Za popełnienie powyższego czynu OSD orzekł karę upomnienia z jednoczesnym
nałożeniem obowiązku złożenia w terminie do dnia 17 września 2016 r. egzaminu, o którym
mowa w art. 12 ust. 3 Prawa budowlanego.

Według art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego odpowiedzialności zawodowej
w budownictwie podlegają osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne
w budownictwie, które zostały ukarane w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji
technicznych w budownictwie.

Według art. 12 ust. 1 pkt 1-5 Prawa budowlanego za samodzielną funkcję techniczną
w budownictwie uważa się działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk

technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych, a w szczególności działalność obejmująca:

- 1) projektowanie, sprawdzanie projektów architektoniczno-budowlanych i sprawowanie nadzoru autorskiego;
- 2) kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi;
- 3) kierowanie wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzór i kontrolę techniczną wytwarzania tych elementów;
- 4) wykonywanie nadzoru inwestorskiego;
- 5) sprawowanie kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych;

Wykonywanie samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie polega więc, najogólniej mówiąc, na wykonywaniu funkcji technicznych w toku procesu budowlanego. Polega na ocenie zjawisk technicznych, rozwiązywaniu zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych.

Ustawodawca wymienia nadzór inwestorski jako samodzielną funkcję techniczną w budownictwie, jednak jest to wyliczenie przykładowe, a istota definicji samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie sprowadza się do fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych

Ukaranie Pana przez sąd karny związane było z próbą wyłudzenia łapówki w zamian za zgodę na odbiór inwestycji. Taki czyn został także wskazany w decyzji OSD – żądanie i przyjęcie korzyści majątkowej. Tak sformułowany czyn nie może być podstawą odpowiedzialności w trybie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego. Ukazanie za przyjęcie łapówki nie pozostaje w bezpośrednim związku z wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie. Pociągnięcie do odpowiedzialności zawodowej na podstawie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego dotyczy przypadków ukarania danej osoby za wykonywanie funkcji technicznych *sensu stricte* pozostających w sprzeczności z wymaganiami wynikającymi z art. 12 ust. 1 pkt 1-5. Aby ukarać w trybie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego należałoby wykazać, że inspektor nadzoru inwestorskiego wykonując swoją funkcję albo dopuścił się czynu polegającego na błędnej ocenie zjawiska technicznego albo nie wykonał właściwie określonego obowiązku przewidzianego przez przepisy prawa i za to został ukarany. OSD takiego czynu nie wskazał.

Poza tym sąd karny dokonując zmiany kwalifikacji czynu wskazał, że zachowanie oskarżonego nie stanowiło naruszenia przepisów prawa budowlanego a wywierało jedynie skutki w stosunku cywilnoprawnym pomiędzy wykonawcą a zamawiającym.

Takie stanowisko zaprezentował WSA w Warszawie w wyroku z dnia 20 października 2011 r. (sygn. VII SA/Wa 1686/11) wskazując, że pociągnięcie do odpowiedzialności zawodowej na podstawie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego będzie możliwe w przypadku ukarania danej osoby w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych, rozumianych jako działalność dotycząca oceny zjawisk technicznych, rozwiązywania zagadnień architektonicznych, technicznych i techniczno-organizacyjnych.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, że „aby można było mówić o związku z wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie w rozumieniu art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego, opis czynu powinien zawierać wskazanie wykonywania przez sprawcę w chwili czynu samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie oraz związek przyczynowy

między czynem a wykonywaniem przez sprawcę ww. funkcji, zaś w podstawie prawnej ukarania powinien być wskazany przepis Prawa budowlanego, określający obowiązek osoby pełniącej samodzielną funkcję techniczną w budownictwie, który został naruszony przez sprawcę. Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie ma bowiem na celu ukaranie osoby pełniącej samodzielną funkcję techniczną w budownictwie za czyny wynikające z wykonywania zadań ustawowych.

Pociągnięcie do odpowiedzialności zawodowej na podstawie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego będzie możliwe w przypadku ukarania danej osoby za wykonywanie funkcji technicznych w sposób sprzeczny z wymaganiami ustalonymi dla działalności określonej w art. 12 ust. 1 pkt 1-5 i 7 Prawa budowlanego, co w niniejszej sprawie nie nastąpiło. Nie każde ukaranie członka samorządu zawodowego przez sąd powszechny skutkuje jego ukaraniem w trybie odpowiedzialności zawodowej. Obwiniony popełnił przestępstwa, za które został ukarany przez sąd powszechny, jednak nie popełnił on czynów objętych postępowaniem w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie”.

Reasumując należy wskazać, że opisany w sentencji rozstrzygnięcia opis czynu w postaci żądania i przyjęcia korzyści majątkowej nie może być podstawą do odpowiedzialności zawodowej na podstawie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego. To konkretne zachowanie inspektora nadzoru inwestorskiego może być oceniane wyłącznie na podstawie przepisów prawa karnego. Poza tym z samego uzasadnienia wyroku sądu karnego nie wynika, aby Pan [imię] swoim postępowaniem naruszył przepisy Prawa budowlanego.

Według art. 138 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z uwagi na to, że Pan [imię] nie może być ukarany w trybie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego za czyn polegający na żądaniu i przyjęciu korzyści majątkowej KSD PIIB na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 K.p.a. uchyla zaskarżoną decyzję w całości i umarza w tym zakresie postępowanie przed organem I instancji.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Roman Lulis – Przewodniczący

Maria Mleczko-Król – Sprawozdawca

Michał Łapiński

Ryszard Feliks Kruszewski

Barbara Twardosz-Michniewska

Otrzymują:

- 1.
2. OSD Dolnośląskiej OIIB
3. OROZ Dolnośląskiej OIIB
- ④ KSD a/a.

POSTANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJA Nr 20/15
z dnia 7.10.15r. jest prawomocne(a) od dnia 12.11.15r.